

Pirmo meža īpašnieku kooperatīvu Latvijā pirms 12 gadiem izveidoja suits Grigorijš Rozentāls. Kooperatīvs "Mežsaimnieks" patlaban ir lielākais šajā nozarē, kas apvieno ap tūkstoti biedru.

Kas nepieciešams spēcīgu kooperatīvu izveidei - stāsta Grigorijš Rozentāls.

Atskatoties vēsturē - kā radās ideja veidot meža īpašnieku kooperatīvu? Kur meklējami pirmsākumi?

Meža nozare savā ziņā ir nepastāvīga. Pastāv milzīgs skaits ražotāju, kas koksni ražo pārdošanai. Taču katrs no viņiem ražo ļoti maz, un vairums īsti nesaprot, ko ar saražoto darīt. Tā ir nozares specifika kopš deviņdesmitajiem gadiem, kad aizsākās privātais bizness. Šī specifika noveda pie tā, ka radās daudzi uzņēmēji, kas meža īpašnieku nezināšanu izmantoja sava biznesa interesēs. Tas bija neizbēgami, jo arī Amerikā, Zviedrijā un citur šis stāsts ir diezgan līdzīgs. Ar meža jomu esmu saistīts kopš 1995. gada un labi atceros šos procesus. Deviņdesmitajos gados darboties bija krietni sarežģītāk, jo tolaik pastāvēja pelēkais tirgus. Jau tolaik man bija skaidrs, ka jāstrādā citādāk. Savulaik piecus gadus man bija iespēja strādāt ar celulozes projektu saistītā uzņēmumā, kam akcionāri bija Somijas meža īpašnieku kooperatīvs "Metsaliitto" un Zviedrijas lielākais meža īpašnieku kooperatīvs "Sodra". Runājot ar meža īpašniekiem Skandināvijā, iepazīnos ar viņu pieredzi. Savulaik zviedru mazie ražotāji bija izveidojuši aptuveni 50 meža īpašnieku kooperatīvus. Tiesa, vēlāk daļa no tiem bankrotēja un tos pārņēma citi kooperatīvi. Šodien Zviedrijā katrs trešais meža īpašnieks strādā caur kādu no četriem meža īpašnieku kooperatīviem un viņiem pieder meža industrija, dažādas pārstrādes ražotnes, viņi nepārdod koku kā izejvielu, bet jau kā gatavu produktu. Neviena sistēma nav ideāla, bet skandināvu izveidotā ir atzīstama. Tolaik sapratu, ka arī mums jāveido kooperācija. 2011. gada decembrī Alsungā notika "Mežsaimnieka" dibināšanas sapulce, kurā piedalījās 15 meža īpašnieki. Tagad varu teikt, viņi bija nepārstāvēti cilvēki, jo atnāca dibināt organizāciju, kādas līdz šim Latvijā nebija.

Kādi bija lielākie izaicinājumi, kas jāpārvar, faktiski no nulles veidojot jaunu kooperatīvu?

Sākums bija ļoti sarežģīts. Ar ko atšķiras, piemēram, SIA no kooperatīva? SIA dibina cilvēki, kuri rēķina, cik naudas nepieciešams darbības uzsākšanai, ienākšanai tirgū un tā iekarošanai. Mēs darbu sākām arniecīgiem līdzekļiem, pieņemām darbā pirmo darbinieku un pirmajos trīs mēnešos visu naudu iztērējām viņa algai. Kooperatīvam nebija viegli iet nozarē, kur neviens nesaprata, kādi ir kooperatīva mērķi. Kādu laiku bija brīvprātīgā darba periods, un reizēm nezināju, vai man pietiks

Svarīga abu pušu uzticība

■GRIGORIJS ROZENTĀLS.

Foto: NO ALBUMA

naudas degvielai. Soli pa solim sākām darboties. Tas bija laiks, kad pazinu katru biedru. Ja esi mazs, iespējas pārdot preci par labu cenu ir diezgan ierobežotas, bet iespējas pārdot par vislabāko cenu ir gandrīz nereālas. Tolaik kooperatīvā izdevās iesaistīt lielu zemnieku, kas iedeva apsaimniekot savu īpašumu ap 1000 ha platībā, un tas deva iespēju atsperties. Ja viņš mums toreiz nebūtu uzticējies, šodien "Mežsaimnieka" nebūtu. Sākumā četrus piecus gadus mīņājāmies uz vietas, un tad sākām augt.

Pēc tam jau dažu gadu laikā "Mežsaimniekam" izdevās palielināt apjomus un sasniegt labus rādītājus koksnes realizācijā caur kooperatīvu...

Panācām to, ka 1 – 1,5 % no Latvijas koksnes gāja caur mūsu kooperatīvu. Tajā laikā "Mežsaimniekā" jau bija ap 700 biedru. Organizācijai augot, iespējas kļuva lielākas. Tolaik saņēmām arī Eiropas atbalstu kā ražotājgrupu, un jāsaka pateicība Zemkopības ministrijai, kas deva iespēju saņemt finansējumu, neliecot izdevumus pilnībā uz meža īpašnieku pleciem. Tas ļoti noderēja. Pārējais bija praktiskie lēmumi un komandas darbs.

Cik svarīga šajā procesā ir abu pušu uzticība un caurspīdīgums?

Meža nozarē viss balstās uz uzticēšanos. Visvieglāk ir sagraut cilvēku uzticēšanos bankai, bet mežs varētu būt nākamais, jo šo precī nevar nosvērt kā graudus, to nevar precīzi uzmērīt un to ir sarežģīti brāķēt. Šajā nozarē darbi notiek mežā, kur neviens neko neredz. Bet meža īpašniekam jāiet tajā haizivju barā un jāmēģina pārdot izaudzēto, un viņš mēģina nekļūdīties. Pat tad, ja jūs visu darīsiet labi, būs meža īpašnieki, kam liksies, ka esat kaut ko izdarījis nepareizi. Tas patērē darbinieku nervus. Uzticēšanos, līdzīgi kā banku nozarē, var viegli sa-

graūt. Uzticēšanās jābūvē soli pa solim. Ja uzticēšanās nebūs, cilvēki pie jums nenāks. Jāsaprot, ka meža nozarē uzticēšanās ir visos procesos. Daudzi brīnās, kā šajā nozarē var būt tik daudz mutisku vienošanos, bet jāsaprot – ja nav uzticēšanas, tad nekā. Savukārt, ja valda uzticība, tad nevajag līgumus uz desmit lapām.

Graudu nozarē ir vairāk spēcīgu kooperatīvu, ko nevar teikt par meža nozari. Kādi ir iemesli?

Graudu nozarē ir pavisam cits klientu loks, kuru ikdienas ienākumi ir atkarīgi no tā, cik veiksmīgi viņi strādās. Meža īpašnieks ir mantojais mežu, nezinot, ko ar to iesākt. Ienākums no meža viņš, iespējams, gūs reizi desmit vai divdesmit gados, pamatā nodarbojoties ar ko citu. Tā ir cita vide.

Kāpēc ir tik maz kooperatīvu? Pirmkārt, to ir ļoti grūti izveidot. Otrkārt, tas ir ļoti nepateicīgs darbs, jo cilvēki ir gana aizdomīgi. Mēs dzīvojam valstī, kur publiskajā telpā cilvēkus ik dienas bombardē ar sliktām ziņām. Kāpēc lai viņi domātu, ka kooperatīvā ir citādāk? Mums ir to organizāciju deficīts, kam uzticamies. Ja graudu kooperatīvi strādā ar uzņēmējiem, meža kooperatīvs – ar vidējo Latvijas iedzīvotāju, kurš reizi četros gados iet vēlēšanu parlamentu.

Vai kooperācijas pārvaldībā būtu jātiecas uz skandināvu modeli?

Meža īpašnieku kooperācijā nav citu variantu, kā pārņemt skandināvu modeli. Kooperatīvi darbojas arī Austrālijā, Brazīlijā un citviet, bet tas ir mazas organizācijas, lai lokāli palīdzētu meža īpašniekiem. Lielam spēlētājam tirgū ir pavisam citi nosacījumi nekā mazam. Vienīgie, kam izdevies izveidot spēcīgus kooperatīvus, ir zviedri un somi. Savā ziņā arī norvēģi, kuri strādā pēc līdzīga principa. Latvijā esam aizgājuši nedaudz citā virzienā. Te dar-

īpašnieka funkciju izpilde. Ja īpašnieku kopums nav kompetents un pieņem nepārdomātus lēmumus, tas nenovedīs pie laba rezultāta. Īpašniekam jāpieņem svarīgi lēmumi, lai organizācija darbotos, nestu peļņu un būtu efektīva. Skandināvi atraduši veidu, lai lēmumus pieņem ievēlāti kompetenti pilnvarotie. Savukārt Latvijā valda uzskats, ka tas ir nedemokrātiski - neļaut visiem biedriem balsot. Manā darbības laikā "Mežsaimniekā" esam mēģinājuši par to runāt, bet atdūrāmies kā pret sienu.

Cik svarīgs ir Eiropas un valsts atbalsts kooperācijai?

Tikai ar naudas došanu problēmas nevar atrisināt. Tad mēs nonāktu situācijā, ka organizāciju dibina ķeksīša pēc. Vēsturiski kooperatīvu bija vairāk un tie veidojās laikā, kad bija pieejama Eiropas nauda. Tāpēc arī šodien pastāv kooperatīvi, kas juridiski eksistē, bet reāli neko nedara.

Vai katrā novadā būtu jāveido savs kooperatīvs?

Ģeogrāfiski mazākā teritorijā ir vieglāk strādāt, tajā pašā laikā šīs organizācijas ir mazākas. Pastāv kritiskais kubikmetru vai apgrozījuma līmenis, zem kura ir ļoti grūti nodrošināt labu cenu, ko grib meža īpašnieks. Ja esi mazs, to nevar izdarīt. Labāko cenu var iedot liels uzņēmums, kuram ir pašam sava pārstrāde, kurš strādā ostā un eksportē. Vai viņš grib to darīt, tas jau ir cits stāsts. Lai īpašnieks dabūtu godīgu cenu, pati organizācija jābūvē godīgā veidā. Kooperatīvs "Mežsaimnieks" bija vienīgā organizācija meža nozarē Latvijā, kurai motivācijas sistēma nebija virzīta uz to, lai no meža īpašnieka izspiestu vairāk naudas.

Latvijā pastāv vajadzība pēc kooperatīviem, jo meža īpašniekam nepieciešams kāds, kurš dod zināšanas, padomu un godīgu, uz normāliem biznesa nosacījumiem vērstu sadarbību. Šāda vajadzība ir. Taču, kamēr nebūs atrisināts kooperatīvu pārvaldības modelis, brīnumu nebūs. Par to jādomā ne tikai Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijai, bet arī meža īpašniekiem. □

Informāciju sagatavoja biedrība "Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācija" par "Meža attīstības fonda" piešķirtajiem līdzekļiem projekta Nr. 22-00-SOMF10-000024 ietvaros.

MEŽA
ATTĪSTĪBAS
FONDS